

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/66/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121204175
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121204175.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobkyne: H. G., X.. XX.XX.XXXX, V. L. Š. XXX, XXX XX Š., zastúpenej JUDr. Matúšom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7/091 01 Stropkov proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 783,96 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 700 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. P r i z n á v a žalobkyňi vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.5.2021 domáhala voči žalovanému primeraného finančného zadostučinenia vo výške 783,96 eur na základe toho, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 32Csr/1/2020 o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná. Ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy., zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Primerané finančné zadostučinenie preto požaduje vo výške 783,96 eur, pričom je to suma istny bez príslušenstva, ktorá bola priznaná rozhodcovským rozsudkom, ktorý bol vydaný v zjavnom rozpore so zákonom.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil s tým, že „popiera tvrdenie, že pred uzavretím úverovej zmluvy nebola skúmaná a posudzovaná schopnosť žalobkyne splácať úver., keďže pri podaní žiadosti o úver predložila doklady o príjme, výpisy z účtu a uvádzala údaje týkajúce sa jej výdavkov a sociálno - ekonomickej situácie. Nárok na finančné zadostučinenie nezakladá ani záver o bezúročnosti, pretože neuvedenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je porušením práva určeného na ochranu spotrebiteľa“.

Žalovaný ďalej poukázal na to, že suma požadovaného finančného zadostučinenia nie je okrem subjektívneho konštatovania odôvodnená žiadnymi konkrétnymi, overiteľnými a preukázateľnými skutočnosťami., žalobkyňa uhradila 203,04 eur, čiže neuhradila ani len čiastku ktorú prevzala od žalovaného (675,-Eur), to znamená, že 471,96 eur je suma, ohľadne ktorej nespĺnila ani elementárnu zákonnú a zmluvnú povinnosť.

Namietal, že zo žiadneho právneho predpisu, a osobitne nie z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., nevyplýva, aby predpokladom finančného zadostučinenia bolo prechádzajúce právoplatné súdne

rozhodnutie. To znamená, že predpoklad pre uplatňovanie nároku na finančné zadosťučinenie môže vyplývať aj z posúdenia predbežnej otázky vo vzťahu k priamemu uplatňovaniu nároku na finančné zadosťučinenie. Namietal aj premlčanie nároku, keďže žalobkyňa nebránila žiadna skutočnosť v tom, aby si teraz tvrdený nárok na finančné zadosťučinenie neuplatnila kedykoľvek od roku 2015. Tým, že tak nespravila, vystavila sa riziku premlčania a uplynutia premlčacej doby, ktorá uplynula v roku 2018 a teda skôr, ako bola žaloba v tejto veci doručená súdu.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 32Csr/1/2020 ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil, že:

4. Dňa 25.2.2020 podala žalobkyňa na tunajšom súde žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá sa viedla pod sp.zn. 32Csr/1/2020.

5. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 30.9.2020 č.k. 32Csr/1/2020-102 súd rozhodol tak, že

I. „Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava zo dňa 28.11.2019 sp.zn. 62/03/19 vydané rozhodcom JUDr. Marekom Morochovičom.

II. P r i z n á v a žalobkyňi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

6. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že „tento úver z Profi creditu brala ako úver prvý, v tom čase mali finančné problémy, nakoľko deti vo veku 5,10 rokov mali zdravotné problémy a potrebovala súrne finančné prostriedky. Keď potom otehotnela s tretím dieťaťom, mala rizikové tehotenstvo, už splátky v takej výške platiť nemohla. Žiadala Profi Credit, aby jej umožnil nižšie splátky, ale bolo jej povedané, že buď bude platiť rovnaké splátky, ale nižšie splátky platiť nemôže. Na to potom ju doslova prenasledovali mailami, SMS-kami, aj u jej rodičov, kde si ju tá pani predvolala, aby jej dohovorela, hoci v tom čase už bola tehotná na rizikovom tehotenstve, že má platiť tieto splátky. Bránila sa, že nemôže v takej sume, že bude platiť nižšie., bolo to absolútne odmietnuté. Je teda pravda, že nezaplatila celú istinu, ktorú obdržala, avšak mala záujem platiť nižšie splátky a uhradiť túto istinu, ale nebolo jej to umožnené. Mali uzavreté viacerých zmlúv s nebankovými subjektami, lebo zdravotné problémy detí jednoducho vyžadovali zvýšené finančné výdavky, a tieto nedokázali pokryť. Banka im nechcela poskytnúť úvery, teda žiadali úvery od nebankoviek, tie boli ústretové, ale zase na druhej strane, keď nemohli platiť zase kvôli tým finančným problémom, ktoré sa im nakopili ani tie splátky, tak potom následne nastal doslova psychický teror pri vymáhaní týchto nárokov. Mala viacero žalôb na súde, kde som obhajovala tieto veci.“

7. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

8. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 783,96 eur v súvislosti s úspešným uplatnením porušenia práva zo strany žalovaného na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 32Csr/1/2020.

9. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Ohľadom námietok žalovaného o nedôvodnosti žaloby a nesplnení podmienok zákona pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, ktorý uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade namieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

11. Súd konštatuje, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 32Csr/1/2020 sa žalobkyňa úspešne domohla porušenia práva, pokiaľ voči nej bol v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch,

vydaný rozhodcovský rozsudok, z ktorého nároky prevyšovali dôvodnú sumu zostatku úveru. Keby sa žalobkyňa nebránila podaním tejto žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, musela by uhradiť žalovaným uplatnenú sumu aj s príslušenstvom.

12. Súd s prihliadnutím na závery tohto rozsudku, ktoré sú známe obom stranám sporu, považuje za primeranú výšku finančného zadosťučinenia za toto porušenie práva vzhľadom na jeho charakter, povahu, intenzitu a rozsah ohrozenia a poškodenia práv spotrebiteľa vo výške 700 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

13. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd priznáva strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. Súd postupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania s poukazom na ustálenú prax súdov, s ktorou súhlasí, podľa ktorej napr. rozsudku Krajského súdu v Trnave z 13.12.2017 sp.zn. 10Co/191/2017 „zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konaniach, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však neide o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž adapt surdum zaťažovať procesne zodpovednosťou za predvídanie výsledkov na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo je sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný základ čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu.

Nárok na plnú náhradu trov konania sa mu teda priznáva iba teda z prisúdenej istiny, čo treba vyjadriť vo výroku rozsudku“.

15. Súd preto priznal žalobkyni nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny 700 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má

vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len
lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).

do uplynutia